

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Milana Podhrázkého a soudců Petra Mikeše a Jitky Zavřelové v právní věci navrhovatele: **MUDr. K. R.**, proti odpůrci: **Ministerstvo zdravotnictví**, se sídlem Palackého náměstí 375/4, Praha 2, za účasti osoby zúčastněné na řízení: Ing. F. Č., o návrhu na zrušení **opatření obecné povahy odpůrce ze dne 26. 8. 2021, čj. MZDR 14601/2021-23/MIN/KAN**, v rozsahu čl. I bodu 16,

t a k t o :

- I. Návrh **se odmítá** pro zjevnou neopodstatněnost.
- II. Navrhovatel a osoba zúčastněná na řízení **nemají** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Odpůrci **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Navrhovatel se návrhem na zrušení opatření obecné povahy domáhá zrušení čl. I bodu 16 mimořádného opatření odpůrce ze dne 26. 8. 2021, čj. MZDR 14601/2021-23/MIN/KAN. Toto mimořádné opatření bylo vydáno na základě § 69 odst. 1 písm. i) a odst. 2 zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví (dále „zákon o ochraně veřejného zdraví“) a podle § 2 odst. 2 písm. b) až e) a i) zákona č. 94/2021 Sb., o mimořádných opatřeních při epidemii onemocnění covid-19 (dále „pandemický zákon“) k ochraně obyvatelstva a prevenci nebezpečí vzniku a rozšíření onemocnění covid-19.

[2] Mimořádné opatření stanovilo s účinností od 1. 9. 2021 podmínky pro vstup osob do některých vnitřních a venkovních prostor nebo pro účast na hromadných akcích nebo jiných činnostech, přičemž podle napadeného čl. I bodu 16 je (zjednodušeně řečeno) vyžadováno:

- a) absolvování RT-PCR vyšetření na přítomnost viru SARS-CoV-2 s negativním výsledkem, a to nejdéle před 7 dny,

- b) absolvování rychlého antigenního testu (RAT) na přítomnost antigenu viru SARS-CoV-2 s negativním výsledkem, a to provedeného zdravotnickým pracovníkem nejdéle před 72 hodinami,
- c) uplynutí nejméně 14 dní od dokončeného očkovacího schématu, a to schváleným léčivým přípravkem,
- d) prodělání laboratorně potvrzeného onemocnění covid-19, jestliže uplynula doba izolace a od prvního pozitivního testu neuplynulo více než 180 dní,
- e) podstoupení RAT na přítomnost antigenu viru SARS-CoV-2 určeného pro sebetestování na místě, a to s negativním výsledkem, případně prokázání podstoupení takového testu za dozoru zdravotnického pracovníka prostřednictvím online služby nejdéle před 24 hodinami, rovněž s negativním výsledkem potvrzeným poskytovatelem zdravotních služeb, anebo
- f) v případě osoby ve škole nebo školském zařízení doložením čestného prohlášení anebo potvrzením školy o absolvování RAT na přítomnost antigenu viru SARS-CoV-2 určeného pro sebetestování, a to s negativním výsledkem.

[3] Napadené mimořádné opatření bylo s účinností od 13. 9. 2021 změněno mimořádným opatřením odpůrce ze dne 10. 9. 2021 čj. MZDR 14601/2021-24/MIN/KAN (ovšem toliko v částech, které nejsou podaným návrhem dotčeny) a následně bylo napadené mimořádné opatření s účinností od 30. 9. 2021 zrušeno mimořádným opatřením odpůrce ze dne 27. 9. 2021, čj. MZDR 14601/2021-25/MIN/KAN.

[4] Mimořádné opatření jednak přikazovalo provozovatelům a poskytovatelům vyjmenovaných služeb a organizátorům akcí zajistit dodržování stanovených podmínek, zákazníkům a účastníkům pak přikazovalo vstupovat do uzavřených prostor rámcově vyjmenovaných v mimořádném opatření anebo se účastnit v něm uvedených akcí (s výjimkou dětí do dovršení 6 let věku), pouze tehdy, pokud splňují výše uvedené podmínky podle čl. I bodu 16 mimořádného opatření, a zároveň nevykazují příznaky onemocnění covid-19.

II. Obsah návrhu na zrušení mimořádného opatření

[5] Navrhovatel namítá, že odpůrce napadeným opatřením zkrátil jeho právo svobodného pohybu a pobytu, neboť stanovené podmínky vstupu do některých vnitřních prostor nebo pro účast na hromadných akcích jsou pro něj diskriminující. Je omezen v přístupu k celé řadě služeb a účasti na akcích, neboť není ani očkovan, ani není po laboratorně potvrzeném prodělání onemocnění covid-19. Má však opakovaně potvrzenou přítomnost protilátek proti viru SARS-CoV-2, a to na základě testů z 12. 5. 2021, 7. 7. 2021 a 25. 8. 2021. Odpůrce v odůvodnění napadeného opatření uvádí jako podklad pro favorizování skupiny osob, které nemoc covid-19 prodělaly, předpokládanou hladinu protilátek. Dále ji však v odůvodnění nazývá jako nedůležitou, neboť odkazuje na odborné poznatky, podle nichž nelze přítomnost protilátek stavět naroveň laboratorně zjištěnému onemocnění covid-19. Tímto si odpůrce v odůvodnění mimořádného opatření protiřečí a napadená část je tak vnitřně rozporná,

pokračování

a tedy nepřezkoumatelná. Osoby s prokázanou hladinou protilátek jsou v důsledku toho diskriminovány, k čemuž NSS již dříve k návrhu navrhovatele přihlédl v rozsudku ze dne 2. 9. 2021, čj. 9 Ao 13/2021-36.

[6] Odpůrce favorizuje očkované oproti lidem s prokázanými protilátkami, aniž by vysvětlil, na základě čeho tak činí. U očkovaných osob dokonce platí tzv. fikce bezinfekčnosti. Oproti tomu osoby se zjištěnými protilátkami v minulosti úspěšně nemoc covid-19 prodělaly, což svědčí o dobrém stavu jejich imunitního systému. Tím zároveň vůči této nemoci získaly dlouhodobou imunitu. K tomu navrhovatel odkázal na studii publikovanou dne 24. 5. 2021 na www.nature.com (*SARS-CoV-2 infection induces long-lived bone marrow plasma cells in humans*). Studie u všech účastníků výzkumu, kteří prodělali onemocnění covid-19, zjistila dlouhodobou imunitu, která je nesena dlouhodobými plasmatickými buňkami v kostní dřeni a projevuje se přítomností protilátek IgG v krvi. I když podle výzkumu klesá u vyléčených osob hladina protilátek v průběhu času, při opětovném vystavení danému viru dochází k robustní imunitní reakci, která reinfekci zabrání. I u navrhovatele protilátky přetrvávají. Přirozená imunita navíc podle lékařských výzkumů prováděných v Izraeli (publikovaných na www.medrxiv.org) chrání proti současné převažující delta variantě koronaviru lépe než očkování. S osobami s prokázanými protilátkami by mělo být zacházeno stejně jako s očkovanými. Podle závěrů MUDr. Vojtěcha Thona, Ph.D. (názory vycházející z jeho studie jsou k dispozici na www.seznamzpravy.cz) není třeba zkoumat, jaká výše protilátek má být zohledňována, stačí jejich přítomnost. Protilátky IgG jsou totiž ukazatelem celkové imunitní reakce organismu po prodělání nemoci. Rakousko umožňuje vstup do země osobám, které prokáží laboratorně zjištěnou hladinu protilátek.

[7] Odpůrce ani nevysvětluje, proč skupinu očkovaných osob favorizuje bez časového omezení. Očkování chrání před těžkým průběhem nemoci, avšak nechrání absolutně před přenosem viru SARS-CoV-2. Absurdita této části napadeného opatření se prokazuje v tom, že i očkovaní lidé mohou mít pozitivní PCR test, a přesto mohou služby a akce navštěvovat. Odůvodnění mimořádného opatření dále trpí neurčitostí, neboť odpůrce používá při odkazech na odborné poznatky pouze obecné fráze. Není tedy možno sledovat, z jakých zdrojů odpůrce pro napadené ustanovení čerpá, názory jakých odborníků se řídí, ani zda kvalifikace odborníků odpovídá oboru, kterého se restrikce týká. Jelikož napadené opatření zasahuje do základních práv a svobod adresátů, měl by odpůrce volit vždy takové kroky, které do nich zasahují co nejméně. Základním kritériem by měl být zdravotní stav obyvatelstva, tj. počet skutečně nemocných (nikoliv jen nakažených) a počet těch, kteří vyžadují hospitalizaci vč. dostupnosti zdravotnických zařízení. Zachovávání co největší míry základních práv a svobod by mělo být nejvyšší prioritou.

III. Vyjádření odpůrce, osoby zúčastněné na řízení a replika navrhovatele

[8] Odpůrce ve vyjádření k návrhu uvedl, že je vrcholným orgánem veřejného zdraví v ČR a orgány veřejné moci si, pokud možno, činí primárně odborný úsudek samy. Současná epidemie onemocnění covid-19 je nová a bezprecedentní a poznatky o ní se dynamicky vyvíjí. Proto nejsou k dispozici informace a podklady běžně dostupné pro provedení správního uvážení. Odpůrce činí všechna opatření zásadně na základě dostupných (i když omezených) znalostí k okamžiku vydání opatření, při vědomí, že tyto znalosti nejsou dostatečné a přesné a že není možné čekat na to, až bude prokázano a jednoznačně doloženo, zda je jedno zvažované opatření lepší než jiné. Při přijímání

opatření preferuje ochranu života a zdraví osob při současné snaze o co nejmenší omezení chodu společnosti. V případě nejasností o šíření či vlastnostech viru se nespolehá na to, že nastane ta lepší varianta. Princip proporcionality provádí tak, že zhodnotí současný stav šíření onemocnění covid-19. Na základě dostupných údajů odhadne riziko dalšího šíření, a pokud je vysoké, jsou identifikována různá opatření, která by mohla šíření zpomalit a zmírnit jeho dopady na zdraví a životy osob. Zvolí přitom ta opatření, která dle jeho názoru v nejvyšší míře zpomalují šíření koronaviru a zároveň co nejmenším způsobem dopadají na obyvatelstvo a práva osob. Pokud navrhovatel namítá, že si odpůrce protiřečí v odůvodnění týkající se osob se zjištěnými protilátkami, jsou citované části textu vytrženy z kontextu. Závěry rozsudku NSS ze dne 14. 5. 2021, čj. 6 Ao 21/2021-23, nejsou pro projednávanou věc přílehlavé, neboť zde již odpůrce vysvětlil důvody nezahrnutí protilátek mezi výjimky pro vstup do vybraných vnitřních prostor, účast na hromadných akcích a přístup ke službám. Pokud se o protilátkách vede diskuze, neznamená to, že hledání odborného konsenzu svědčí o nezákonnosti napadeného opatření.

[9] Odpůrce dále uvedl, že přítomnost protilátek proti koronaviru obsažených v krvi nelze postavit naroven laboratorně prokázanému prodělání onemocnění covid-19. Pouhá pozitivita protilátek nedokazuje, že se jedná o stav po tomto onemocnění. Obecně se má za to, že na osoby, které prodělaly toto onemocnění, lze nahlížet jako na chráněné po dobu 180 dní od prvního pozitivního testu. V případě laboratorně prokázaného testu existuje zřetelný bod, od něž lze tuto dobu počítat. Bez znalosti výchozího bodu onemocnění není možné určit, po jak dlouhou dobu bude jedinec před nemocí covid-19 pravděpodobně chráněn. Stejně tak není možné vycházet z toho, kdy lze doporučit vakcinaci pro posílení imunity po prodělání nemoci. Pozitivní test na protilátky navíc může být někdy způsobem tzv. zkříženou imunitou, tedy detekcí protilátek proti jinému typu koronaviru (např. způsobujícím běžné nachlazení). Imunita proti onemocnění covid-19 je založena na kombinaci buněčné imunity a protilátek, takže protilátky nemusí být vždy vytvořeny, nebo rychle klesají, a přesto může být člověk imunní. Jak průběh onemocnění covid-19, tak hladina protilátek je u každého jiná, přičemž jiná je i doba, po kterou protilátky v krvi přetrvávají. S ohledem na současný stav vědeckého poznání platí, že samotný průběh onemocnění nehraje roli. Bez ohledu na průběh onemocnění u někoho mohou protilátky klesat velmi rychle, u někoho velmi pomalu. Podstatné však je, že žádnou odbornou autoritou doposud nebyla stanovena tzv. protektivní hladina protilátek. Probíhající výzkum imunity proti covid-19 doposud neposkytl dostatek důkazů k tomu, aby se našel jednoduchý a spolehlivý parametr určující úroveň imunity proti tomuto onemocnění. Medicínské indikace vyšetření protilátek proti nemoci covid-19 jsou tedy významně omezené a výsledek by neměl sloužit ani k určení stupně imunity, ani k predikci doby ochrany před nákazou nebo k načasování očkování.

[10] Navrhovatel v replice k vyjádření odpůrce uvedl, že jakkoliv odpůrce polemizuje se závěry vyslovenými ve výše zmíněném rozsudku NSS čj. 6 Ao 21/2021-23, zcela opomíjí již zmiňovaný rozsudek čj. 9 Ao 13/2021-36, v němž se odpůrce vyjadřuje k napadenému opatření téměř identicky jako v nynější věci. Odpůrce odkazuje ve vztahu k protilátkám na zdroje informací z května 2021, tedy nikoliv na současný stav vědeckého bádání. Oproti tomu nereaguje na navrhovatelem citovaná aktuální vyjádření imunologů jakožto předních specialistů zkoumajících fungování lidské imunity. U protilátek IgG testovaných současnými laboratorními metodami nepřichází v úvahu falešná pozitivita. Odpůrce se vyjadřuje pouze obecně k „protilátkám“, tedy jím uváděné důvody na protilátky typu IgG (o kterých se zmiňuje navrhovatel) přímo nedopadají. To, že hladina protilátek

pokračování

koreluje se stavem imunity, vyplývá i z rozhodnutí odpůrce z 1. 9. 2021, čj. MZDR 32150/2021-5/OLZP, kterým povoluje (pře)očkování 3. dávkou schválených očkovacích látek. Odpůrce v tomto rozhodnutí popisuje, že podle dat společnosti *Pfizer* zvyšuje 3. dávka vakcíny *Comirnaty* pětinasobně hladinu protilátek u osob ve věku 18 až 55 let a jedenáctinasobně u osob ve věku 65 až 85 let. Zároveň dodává, že dle dostupných údajů navodí dodatečná dávka protilátkovou odpověď u části osob, u kterých ji nenavodilo základní schéma, a zároveň ji zvyšuje u osob, které měly protilátkovou odpověď již po základním schématu.

[11] Osoba zúčastněná na řízení v rámci svých mnoha obsáhlých podání (označovaných mimo jiné jako „PROTĚŽOVÁNÍ OČKOVÁNÍ“) argumentuje obdobně jako navrhovatel a poukazuje na nezákonnost napadeného mimořádného opatření. Upozorňuje na to, že NSS již diskriminační povahu konkrétních podmínek opatření v předchozí judikatuře shledal. Lze dodat, že soudu je z úřední činnosti známo, že osoba zúčastněná brojí proti napadenému mimořádnému opatření rovněž samostatným návrhem (o tom doposud nebylo rozhodnuto).

IV. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[12] Nejvyšší správní soud předně uvádí, že s ohledem na tvrzení navrhovatele a v návaznosti na již existující praxi zdejšího soudu (viz zejména shora citované rozsudky čj. 6 Ao 21/2012-23 a čj. 9 Ao 13/2021-37) v dané věci shledal, že navrhovateli svědčí aktivní procesní legitimace k podání návrhu na zrušení napadené části v záhlaví označeného mimořádného opatření odpůrce.

[13] Na podkladě aktivní procesní legitimace navrhovatele a v mezích jím tvrzeného zásahu do jeho práv se soud nejprve zabýval otázkou, zda se v dané věci nejedná o návrh zjevně neopodstatněný ve smyslu § 13 odst. 3 pandemického zákona. Podle tohoto ustanovení *je-li návrh zjevně neopodstatněný, soud jej mimo ústní jednání bez přítomnosti účastníků usnesením odmítne*.

[14] Nejvyšší správní soud již dříve podrobně vyložil, že institut zjevné neopodstatněnosti má své místo mimo jiné tam, kde se již ve své rozhodovací praxi obdobnou věcí zabýval, rozhodl zamítavým rozsudkem a nemá důvod se od svého dříve vyjádřeného právního názoru odchýlit. Jedná se o specifický režim soudního přezkumu podle pandemického zákona, jehož účelem je zrychlené a zjednodušené rozhodnutí o návrhu (srov. např. usnesení NSS ze dne 18. 5. 2021, čj. 5 Ao 2/2021-52, body [10] - [13], či ze dne 8. 7. 2021, čj. 7 Ao 19/2021-19). Postup zvolený v takových případech zdejším soudem aproboval i Ústavní soud (viz např. usnesení ze dne 22. 6. 2021 sp. zn. III. ÚS 1482/21, ze dne 28. 7. 2021, sp. zn. III. ÚS 1498/21, či ze dne 17. 8. 2021, sp. zn. II. ÚS 2129/21).

[15] Na základě těchto východisek přistoupil Nejvyšší správní soud k posouzení nyní podaného návrhu, který je jedním z návrhů napadajících v záhlaví označenou část mimořádného opatření odpůrce (čl. I, bod 16). Přezkumem dané části napadeného mimořádného opatření se Nejvyšší správní soud již podrobně věcně zabýval v rámci projednání jiného návrhu, který rozsudkem ze dne 20. 10. 2021, čj. 8 Ao 22/2021-183, zamítl.

[16] Nejvyšší správní soud neshledal důvod odchýlit se od závěrů přijatých v uvedeném rozsudku a nevidí ani žádný jiný důvod, pro který by bylo rozumné a respektující ekonomii soudního procesu, aby nyní podaný návrh projednal běžnou procedurou. Dospěl proto k závěru, že návrh je zjevně neopodstatněný.

[17] Podstata nynějšího návrhu, resp. jeho důvodů, jimiž je soud vázán (§ 101d odst. 1 s. ř. s.), se týká postavení osob s laboratorně zjištěnými protilátkami proti viru SARS-CoV-2 (jejich diskriminací), a to pokud jde o přístup ke službám či aktivitám vymezeným v napadeném opatření. Navrhovatel v této souvislosti jednak poukazuje na nedostatky (rozpory či neurčitosti) odůvodnění napadeného opatření, a jednak zpochybňuje favorizaci osob očkovaných proti nemoci covid-19 oproti osobám s naměřenými protilátkami.

[18] Se všemi uvedenými otázkami se Nejvyšší správní soud již ve výše zmiňovaném rozsudku čj. 8 Ao 22/2021 - 183 vypořádal. Po ústním projednání věci a provedeném dokazování nejprve vysvětlil, jaká jsou specifika soudního přezkumu mimořádných opatření odpůrce (viz zejm. body [35] a [36] tohoto rozsudku) a zabýval se též ke srozumitelnosti kritérií odlišujících osoby očkované a osoby s laboratorně potvrzeným proděláním onemocnění covid-19 od osob s naměřenými protilátkami (viz body [37] a násl.). V této souvislosti se vyjádřil i k otázce rozporů v odůvodnění (vyjádření) odpůrce (viz body [45] a násl.) a vysvětlil odlišnost dané věci od shora již zmíněných obdobných věcí, které byly projednávány dříve a týkaly se předchozích mimořádných opatření (sp. zn. 6 Ao 21/2021 a sp. zn. 9 Ao 13/2021).

[19] V nynější věci navrhovatel tvrdí, že nemá vystaven certifikát o očkování, nemá testy potvrzené proděláním onemocnění covid-19, nicméně má opakovaně pozitivní test na protilátky proti uvedenému onemocnění. Je tedy zřejmé, že navrhovatel se nachází v postavení, jímž se zdejší soud v rozsudku čj. 8 Ao 22/2021 - 183 zabýval, a to v části VI.3 jeho odůvodnění (*Srovnání postavení osob s prokázanými protilátkami s osobami, které získaly imunitu očkováním nebo laboratorně prokázaným onemocněním*). Nenachází se tedy v postavení jako navrhovatel v odkazované věci, který kromě existence protilátek také doložil, že onemocnění covid-19 prodělal (viz část VI.4 odkazovaného rozsudku). Pro nynější věc jak pak především podstatné, že soud v citovaném rozsudku uzavřel, že nelze srovnávat postavení osob, u nichž jsou „pouze“ prokázány protilátky proti viru SARS-CoV-2, s osobami, které nemoc prodělaly, či s osobami vakcinovaným. Jak výslovně plyne z bodu [51] uvedeného rozsudku „*NSS především akceptoval náhled odpůrce, podle něhož imunitu proti onemocnění covid-19 nelze ztotožňovat s laboratorně naměřenými protilátkami proti uvedené nemoci, neboť imunita je komplexní reakcí organismu. Na tom, kdy již naměřené protilátky představují dostatečnou imunitu, není vědecká shoda a zároveň je měření protilátek problematické i z dalších důvodů. Mezi ně patří ... mimo jiné nestandardizované postupy pro jejich měření, možná falešná pozitivita v návaznosti na nákazu jiným koronavirem (například běžné nachlazení) nebo to, že protilátky značí akutně probíhající infekci. Soud má v této souvislosti za to, že tento závěr odpůrce (jež má oporu i v samotném odůvodnění napadeného mimořádného opatření), není ... „svévolný či nesmyslný“ a lze pro něj najít oporu v podkladech, na nichž odpůrce založil odůvodnění napadeného mimořádného opatření či je předložil v řízení před soudem. Odpůrcem zvolené řešení je tedy opřeno i o vědecké poznatky*“. S ohledem na specifika přezkumu mimořádných opatření odpůrce soud v dané věci uzavřel, že odpůrce v případě protilátek vycházel z doporučení FDA (Úřad pro kontrolu potravin a léčiv USA) a ECDC (Evropské středisko pro prevenci a kontrolu

pokračování

nemocí), která v řízení před soudem doplnil ještě doporučením AACC (Americká společnost klinické chemie). Nebyla tak relevantně vyvrácena východiska odpůrce, pokud jde o postavení osob s naměřenými protilátkami a osob, které jsou očkovány nebo prodělaly onemocnění covid-19.

[20] Nejvyšší správní soud nepřehlédl, že navrhovatel v nynější věci doprovodil svoji argumentaci odkazy na veřejně dostupné webové stránky. U nich však soud neshledal důvod k provedení dokazování (obdobně srov. např. usnesení NSS ze dne 4. 11. 2021, čj. 2 Ao 12/2021 - 91). Všechny navrhovatelem předestřené právní otázky byly již v předcházejících rozhodnutích tohoto soudu uspokojivě zodpovězeny a žádný z navrhovatelem odkazovaných podkladů (z hlediska svého obsahu i formy) nemohl přinést skutkové zjištění, které by vedlo k jinému výsledku řízení. Ve stručnosti lze pouze dodat, že v případě studie z 24. 5. 2021 sám stěžovatel uvádí, že ta se týká „účastníků, kteří prodělali onemocnění COVID-19“, což vždy nemusí (jak již bylo výše vysvětleno) být případ osob s naměřenými protilátkami. K odkazovaným lékařským studiím z Izraele se již zdejší soud vyjádřil v rozsudku čj. 8 Ao 22/2021-183, přičemž navrhovatelova citace prof. Thona vychází z rozhovoru uveřejněného toliko na neodborném zpravodajském serveru.

V. Závěr a náklady řízení

[21] Nejvyšší správní soud tedy s ohledem na výše uvedené a návaznosti na svoji předchozí rozhodovací praxi v obdobné věci (zejména citovaný rozsudek čj. 8 Ao 22/2021 - 183, na který lze v podobnostech odkázat), shledal návrh zjevně neopodstatněným, a proto jej podle § 13 odst. 3 věty první pandemického zákona odmítl.

[22] O nákladech řízení rozhodl soud dle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. s přihlédnutím k úspěchu ve věci (k tomu srov. usnesení rozšířeného senátu ze dne 25. 3. 2021, čj. 8 As 287/2020-33). Navrhovatel (na základě zjednodušeného – kvazimeritorního – posouzení věci) úspěch neměl, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Odpůrci v řízení žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly, proto mu jejich náhradu soud nepřiznal. Osoba zúčastněná na řízení má právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinností, které jí soud uložil (§ 60 odst. 5 s. ř. s.). Soud jí v této věci žádné povinnosti neuložil, nemá tedy na náhradu nákladů tohoto řízení právo.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně 12. listopadu 2021

Milan Podhrázký
předseda senátu